

бранъ ссждъ,“ казалъ му Господь за бившиятъ гонитель на своята църква. Ананий влѣзълъ въ домътъ при Савла, казалъ му волята Господня и възложилъ на него ржцѣ: тозъ-часъ като че ли луспа отпаднала отъ очитѣ му. Савлъ проглѣдналъ, станалъ и кръстилъ се. И тозъ-часъ наченалъ да проповѣдва въ синагогитѣ, че Исусъ е Синъ Божий. Иудеитѣ, като видѣли тази промѣна въ Савла, и рѣшили да го убиятъ, — и день и нощъ го вардили при вратитѣ. Христианитѣ нощѣмъ го спустили въ кошница отъ стѣната, и Савлъ 3 год. прѣминалъ въ Арабия. А когато се върналъ въ Иерусалимъ, то Апостолитѣ и вѣрующитѣ отъ начало се отстранявали отъ него, като помнили съ каква ненавистъ той нѣкога гонилъ христианитѣ; нѣ Варнава, приятель Савловъ, (както мислятъ, че той е билъ съученикъ неговъ при Гамалийла) го въвелъ въ съобщение съ църквата. У Савла горѣло желание да пострада за Христа въ този градъ, гдѣто той гонилъ църквата; нѣ въ врѣме на молитва въ Иерусалимскій храмъ получили откровение отъ горѣ. Господь му казалъ: „побързай и излѣзъ по скоро изъ Иерусалимъ; защото тукъ не ще приематъ твоего свидѣтелство за Менъ. Азъ ще те проводя далечъ при язычницитѣ.“ (Дѣян. 22, 18 — 21). Савлъ отишелъ на врѣме въ отечественниятъ си градъ Тарсъ.

§ 7.

Призвание въ църквата язычницитѣ.

(42 г. под. Р. Хр.)

Въ това врѣме, когато Господь отъ гонитель на христианството въздигналъ великий Апостолъ за язычницитѣ, Павла, вратата на църквата била вече открита за тѣхъ. Това велико дѣло Господь далъ да извърши на ежщиятъ Св. Ап. Петра, който съ проповѣдта си положилъ начало на св. вѣра въ Иудеитѣ.

Св. апостолъ посѣтилъ вѣрующитѣ разпрѣснати въ Палестина, и дошелъ въ гр. Иопия. (Сегашна Яфа на брѣгътъ на Срѣдиземно море). Около 6 часътъ той възлѣзналъ на кхщата отъ горѣ, гдѣто се установилъ и тамъ се молилъ. Подиръ молитвата той почувствувалъ силенъ гладъ и падналъ въ ис-